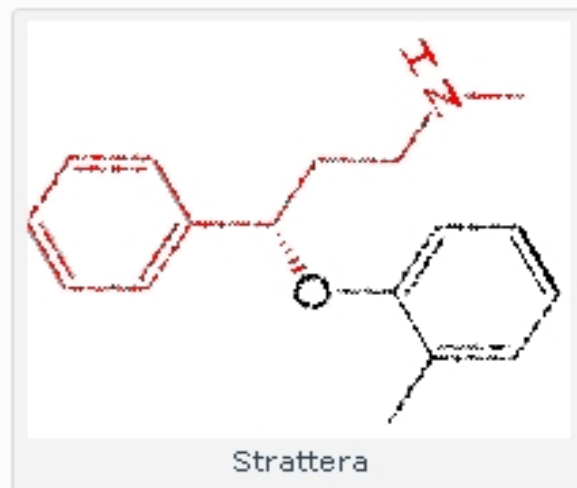
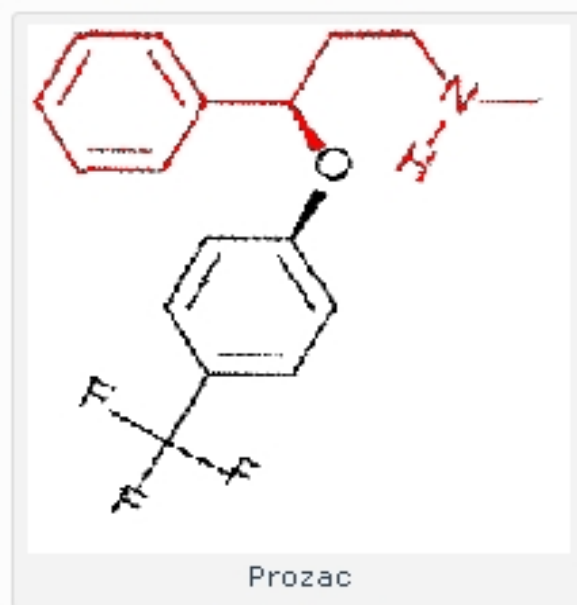

Zo (boven) toonde men Strattera in 2003 voor het eerst aan de wereld als een totaal nieuwe molecule in de behandeling van ADHD.

Niemand die daarmee door had dat het deel rechts van de zuurstof (instabiele brug) precies dezelfde actieve phenylpropylamine is, als amfetaminedoping, als in de Prozac molecule.

Want dit is de realiteit (rechts). Het zwarte deel gaat eraf en verdwijnt naar de lever.

Het rode deel is het psychoticum dat laag gedoseerd depressieven drogeert, en in hoge doses kinderen met ADHD dwangmatig psychotisch maakt en zorgt voor het pedagogisch comfort..

SSRI is geen SSRI, maar amfetamedoping bij depressies.

Depressieven drogeren is misbruik maken van het vertrouwen.

Patiënten vertrouwen erop dat de voorschrijver de waarheid spreekt met het fabeltje van de tekorten aan serotonine.

Terwijl daar in werkelijkheid helemaal niets van aan is.

Maar het verhaaltje dient als een smoes om te verzwijgen dat men drogeert.

Het nieuwe amfetaminepatroon, dat in de jaren '80 werd ontdekt in het kader van het mindcontrolproject heeft men al die tijd zorgvuldig kunnen verborgen houden, door de commerciële truc met serotonine.

Niet alleen chemisch is duidelijk dat de werking steunt op een amfetamedoping, want na 20 jaar blijkt hoe de agressie, het psychotisch maken, het eraan verslaafd raken, allemaal nevenwerkingen zijn, die niets met serotonine te maken hebben, maar alles met de geheim gehouden amfetamedoping.

Uiteindelijk ontblootte de kolder met Strattera het bedrog met de serotoninetekorten.

Strattera verscheen aan de hemel als een totaal nieuwe stof in de behandeling van ADHD.

Het nieuwe bestond erin, dat deze keer een niet-stimulans, Rilatine en Concerta zou kunnen vervangen omdat deze laatste wantrouwen wekten door onder een opiumwetgeving vallen.

ADHDers laat men beter concentreren en schijnbaar kalmer worden, door ze met psychotica dwangmatig psychotisch te maken.

Vandaar het gebruik van methylphenidaat dat als cocaïnestof nog 30% actiever is dan zuivere cocaïne.

Vandaar ook het corrigeren van het aldus ontstane bijkomend storend psychotisch gedrag (de zogenoemde karakterstoornissen), met antipsychotica (neuroleptica)..

Algauw bleek, dat Strattera niet zo helemaal nieuw is, het patent erop is al een tijdje verlopen.

Tevens bleek al gauw dat Strattera een vermomde Prozac is en dat de actieve metabooliet ervan, precies dezelfde is als die van Prozac.

En dat de stof, die in Prozac depressies behandelt, door selectief iets met serotonine aan te vangen, nu met het grootste gemak ook selectief iets met noradrenaline kan doen, door die aan kinderen toe te dienen, die kampen met ... je raadt het nooit ... zelfs dopaminetekorten

Nooit geziene kolder ... maar sinds dat bovennatuurlijke serotonineverhaal heeft men het ernstige medisch establishment wel afgeleerd om te lachen met farmaceutische kolder.

Ooit probeerde David Healy het eens met een kwinkslag, door te stellen, dat hij meer serotonine had in zijn buik dan in zijn hersenen.

'Plus de ventre et moins d'esprit', zingt zelfs Serge Lama, maar toen was serotonine nog niet zo populair.

En omdat dit niet helemaal als een grap was bedoeld, maar wel doodernstig, heeft daar eigenlijk nooit iemand mee gelachen, simpelweg omdat de man medisch de waarheid sprak.

Maar niemand die daarbij bedacht: wat moet die serotonine nu in de hersenen en zoveel in de buik, en wat is er daarmee met depressies?

En juist omdat geen kat meer kon volgen en niemand het grappige ervan doorhad, verklaarde men het werkingsmechanisme van dat serotoninegebeuren als 'onbekend'. Tot grote algemene opluchting, want voortaan kwam iedereen er terug mee op een lijn.

Maar een SSRI.

Wanneer voert men nu een naamsverandering door?

Want de vlag dekt allang niet meer de lading.

En het blijft zielig iets een naam geven, die eigenlijk op een verzinsel slaat.

Althans toch ... in de geneeskunde.

Zou het kunnen dat het begrip SSRI ontstaan is, juist om te vermijden dat die stoffen met het nieuwe amfetaminepatroon ook onder een opiumwetgeving hadden moeten vallen?

Waardoor Strattera dan ook meteen ... wel een stimulant was geweest in de behandeling van ADHD.

Wat meteen ook had kunnen verklaren waarom men ADHDers met dit psychoticum tot ieders voldoening, dwangmatig psychotisch kan maken.

Renners gebruiken Strattera en Prozac als legale amfetamedoping.

Maar renners zijn natuurlijk geen artsen.

Artsen zijn medisch wel wetenschappelijk omdat ze het niet weten.

Renners zijn medisch niet-wetenschappelijk, omdat ze wel weten hoe het werkt.

De SSRI-kolder.

Of blijft men geloven, dat serotonine iets met depressies doet of dopamine iets met ADHD?

Toonde al ooit iemand aan hoeveel serotonine er tekort moet zijn, om met het nieuwe amfetaminepatroon te drogeren, zelfs tot psychotisch?

Of vindt men geen tekorten in de hersenen, omdat men doodgewoon nalaat om ook de serotonine in de buik te meten?

Hetzelfde met dopamine bij ADHD.

Dacht de psychiatrie er ooit al eens aan om de oorzaken van veel ellende in de buik te gaan zoeken?

Waarom spelen alle psychiatrische ziekten zich in de hersenen af?

Al zijn er wel psychiaters bekend, die het toch wat lager gaan zoeken.
Wanneer elke morgen de anorexiameisjes zich poedelnaakt moeten aanbieden om door de psychiater persoonlijk en 'eigenhandig' gewogen te worden.

Er is zoveel dat men verkiest, niet te willen weten.

Zoals, hoe het boosten van serotonine of dopamine een comorbiditeit van psychotisch gedrag, wanen, stemmen horen en agressie doet ontstaan.

Dat men dan met antipsychotica moet corrigeren, terwijl ook niemand wil geweten hebben dat SSRI's en ADHD-medicatie eigenlijk psychotica zijn.
Precies omdat men ze SSRI's of dopamineheropnameremmers heeft genoemd.

Medisch gaat de redenering aldus:

Ze zijn geen psychotica omdat men ze zo niet heeft genoemd.

Ze noemen wel SSRI's, omdat men niet eens wil of kan weten wat ze met serotonine te maken hebben.

Laat dit dan maar onbelangrijk zijn, want de wetenschap stelt, dat men het beter allemaal niet weet.

Zo behandelen we goed en verdienen we veel geld.

Tot de psychiatrie het ooit eens zal afleren om te willen kijken in de kop naar stoffetjes die er niet zijn.

Maar wat zijn 'wanen' dan weer?

Apotheker Fernand Haesbrouck, 17 november 2009